

Telko Oy:lle annettiin lupa sähkökaapeliin asentamiseen raidekujan n:o 11 alitse Herttoniemessä yhtiön anomukseensa oheistaman piirustuksen mukaisesti. Luvasta oli suoritet-

tava 300 mk:n kertakaikkinen korvaus, irtisanomisaika 6 kk. Muut ehdot olivat tavanmukaiset (10.2. 109 §).

9. Liikelaitoksia koskevat asiat

S ä h k ö l a i t o s

Viranhaltijat. Teollisuuslaitosten kassa- ja tiliosaston lopettamisen yhteydessä sähkölaitokselle siirrettiin eräitä kassa- ja tiliosaston virkoja viranhaltijoihin. Näiden joukossa oli myös palkkakonttorin päällikön virka. Tämän vuoksi valtuusto päätti lakkauttaa laitoksen 24. pl:n palkkakonttorin päällikön viran 1.5. lukien ko. viran haltijan eläkkeelle siirtymisen johdosta (5.5. 304 §).

Sähkön hinnan korottaminen. Voimalaitospolttoaineiden hinnoissa tapahtuneen nousun vuoksi kaupunginvaltuusto päätti korottaa sähkölaitoksen yleiset tariffit siten, että korotettuja maksuja sovelletaan energiamaksujen osalta 1.7.1971 tai sen jälkeen ensiksi suoritusta mittarinluvusta alkavaan kulutukseen ja muiden maksujen osalta mainitusta päivästä lukien (23.6. 444 §, kunn. as. kok. n:o 114).

Suvilahden sähköaseman uusiminen. Kaupunginvaltuusto päätti, että Suvilahden sähköasema uusitaan teollisuuslaitosten lautakunnan 17.11.1970 päivätyn esityksen mukaisesti. Samalla kaupunginvaltuusto hyväksyi arkkitehtuuritoimisto Timo Penttilän laatimat, 3.11.1970 päivätyt sähköaseman luonnospiirustukset n:o 26–32 (26.5. 353 §).

Hanasaaren voimalaitos. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä arkkitehtuuritoimisto Timo Penttilän laatimat, 3.11.1970 päivätyt Hanasaaren B voimalaitosta, huoltorakennusta ja sosiaalirakennusta koskevat luonnospiirustukset siten, että jatkosuunnittelussa varaudutaan liikenneväylien ja raiteiden lo-

pullisen sijoituksen selvittyä asemakaavan mahdollisiin tarkistuksiin.

Lisäksi kaupunginvaltuusto hyväksyi seuraavan toivomusponnen: Valtuusto edellyttää, että aina tehtäessä kaupungin maaperän, vesien ja ilman puhtauteen olennaisesti vaikuttavia ratkaisuja niistä tästedes riittävän varhaisessa vaiheessa hankitaan paitsi terveydenhoitolautakunnan myös ympäristönsuojelutoimikunnan lausunto. Kaupunginvaltuusto edellytti, että suoritetaan kiireellinen tutkimus sen selvittämiseksi, miten savukaasujen puhdistaminen rikin oksideista Hanasaaren nykyisessä ja erityisesti laajennetussa voimalaitoksessa voidaan tehokkaasti toteuttaa (26.5. 352 §).

Helsingin–Turun moottoritien valaiseminen. Tie- ja vesirakennushallitus oli lähettänyt suunnitelman sekä sopimusehdotuksen Helsingin–Turun moottoritien valaisemisesta kaupungin alueella. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä tehtäväksi seuraavan sopimuksen em. moottoritien valaisemisesta:

S o p i m u s

Helsingin–Turun moottoritien valaiseminen välillä Huopalahdentie–kaupungin raja.

Valtion, jota tässä tapauksessa edustaa tie- ja vesirakennushallitus, sekä Helsingin kaupungin kesken sovitaan yllä mainitun moottoritien valaisemisesta seuraavaa:

1. Moottoritien valaistukseen kuuluvat ne pylväät valaisimineen, kaapeleineen ja muine

1. Kaupunginvaltuusto

laitteineen, joita käytetään varsinaisen moottoritien valaisemiseen.

Valaistuksen käyttöön luetaan kuuluviksi valaistuksen sytytys ja sammutus, valaistuksen toiminnan valvonta, lamppujen vaihto sekä valaisimien puhdistus.

Valaistuksen kunnossapitoon kuuluvat pylväiden uusintamaalaukset, kallistuneiden pylväiden oikaisu sekä vaurioituneiden pylväiden, valaisimien ja johtojen korjaukset.

Valaistuksen kunnossapitoon ei kuulu loppuunkuluneiden pylväiden, valaisimien tai muiden laitteiden uusiminen eivätkä sellaiset toimenpiteet, jotka lisäävät valaistuksen pääoma-arvoa.

2. Tie- ja vesirakennushallitus suunnittelee ja rakentaa kustannuksellaan moottoritien sekä sen alueella olevien liikennemerkkien, opastustaulujen, liikenteen ohjausvalojen ja vastaavien valaistukset.

Valaistussuunnitelmat hyväksytään molempien osapuolten toimesta ennen niiden toteuttamista.

Hyväksyminen käsittää pylvästyypit, pylväiden paikat, valaisintyypit, lampputehot ja sähköverkot.

3. Mahdollisesti tarpeellisiksi osoittautuvat erilliset yksityiskohtaiset sopimukset moottoritien valaisemistöiden suorittamisesta tehdään tie- ja vesirakennushallituksen sekä Helsingin kaupunginhallituksen kesken.

4. Moottoritien valaistuslaitteet jäävät tie- ja vesirakennushallituksen omistukseen.

5. Helsingin kaupunki huolehtii kustannuksellaan moottoritien valaistuksen käytöstä ja kunnossapidosta, siihen lukien myös liikennemerkkien, opastustaulujen, liikenteen ohjausvalojen ja vastaavien valaistuslaitteet. Muu osa opastusjärjestelmän rakenteista kuuluu rakenteen omistajan kunnossa pidettäväksi.

Kaupunki kustantaa moottoritien valaistukseen tarvittavan sähkön, siihen lukien myös liikennemerkkien, opastustaulujen, liikenteen ohjausvalojen ja vastaavien sähkön.

Kaupunki ei kuitenkaan kustanna tien rakennus- eikä korjaustöihin tarvittavaa sähköä.

Tie- ja vesirakennushallitus huolehtii kustannuksellaan omistamiensa laitteiden sellaisista peruskorjauksista ja uusimisista, joiden ei voida katsoa kuuluvan käyttöön eikä kunnossapitoon.

6. Valaistuslaitteiden mahdollisista muutoksista osapuolet neuvottelevat erikseen.

Molempien osapuolten on hyväksyttävä muutostöiden suunnitelmat ennen niiden toteuttamista.

Muutostyöt suoritetaan samoja periaatteita noudattaen kuin valaistuksen rakentamisesta on edellä sovittu, ellei neuvotteluissa toisin sovita.

7. Osapuolet pyrkivät ratkaisemaan tästä sopimuksesta mahdollisesti aiheutuvat erimielisyydet ensisijaisesti keskinäisillä neuvotteluilla. Elleivät ne johda tulokseen, jätetään riita laillisen tuomioistuimen käsiteltäväksi. Erimielisyyden laadun niin edellyttäessä voivat osapuolet kuitenkin sopia asian jättämisestä välimiesoikeuden ratkaistavaksi, jolloin menettelyssä noudatetaan välimiesmenettelystä annetun lain säännöksiä siten, että välimiehenä voi olla myös osapuolen palveluksessa oleva henkilö.

8. Tätä sopimusta on tehty kaksi samansisältöistä kappaletta, yksi kummallekin osapuolelle (1.9. 501 §).

Kaukolämmitys. Kaupunginvaltuusto päätti, että Ruskeasuon pohjoisosaan sähkölaitoksen piirustuksessa 4 LK 2 – 257 A osoitetulle alueelle saadaan rakentaa kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunnossa edellytetyin tarkistuksin n. 280 MW:n tehoinen huippu- ja varalämpökeskus. Edelleen kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä arkkit. Erkkö Virkkusen laatimat huippu- ja varalämpökeskuksen luonnospiirustukset n:o 11–20 edellyttäen, että maisemalliset näkökohdat, maaston muotoilu ja savupiipun kaupunkikuvaan sopiva muoto, sen korkeutta ollennaisesti lyhentämättä, otetaan pääpii-

rustuksia laadittaessa tarkistettavaksi (24.2. 158 §, 13.10. 617 §).

Vesilaitos

Viranhaltijat. Kaupunginvaltuusto päätti, että vesilaitoksen tarkastustoimiston toimistopäällikön dipl.ins. Reijo Sitolahden sopimuspalkka korotetaan 1.6. lukien 3 450 mk:ksi kuukaudelta, määrään sisältyy 1.1. 1971 voimaan tullut yleiskorotus (29.9. 585 §).

Kaupunginvaltuusto päätti 11.11.1970 valita vesilaitoksen toimitusjohtajan virkaan dipl.ins. Leo Neuvon. Päätöksestä valittivat dipl.ins. Juhani Kilpeläinen ja viisi muuta insinööriä lääninhallitukseen lausuen, että virkaan valittu ei täyttänyt valtuuston vahvistaman vesilaitoksen johtosäännön 11 §:ssä toimitusjohtajalle asetettuja pätevyysvaatimuksia. Lääninoikeus hylkäsi kunnallislain 175 §:n perusteella valituksen 1.4. Dipl.ins. Kilpeläinen ja kolme muuta insinööriä valittivat tästä päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen, joka 29.9. päätti, ettei Teknillisen korkeakoulun sähkötekniillisessä osastossa suoritettua diplomi-insinöörin tutkintoa voida pitää laitoksen johtosäännön 11 §:ssä tarkoitettuna vesilaitoksen toimitusjohtajan virkaan soveltuvana tutkintona. Kun virkaan valittu ei niin ollen täyttänyt sanottua pätevyysvaatimusta ja valtuuston päätös siten oli vastoin em. johtosääntöä ja siis lainvastainen, korkein hallinto-oikeus oli kunnallislain 97 ja 175 §:n perusteella kumonnut lääninoikeuden ja valtuuston päätökset. Merkittiin tiedoksi (9.6. 406 §, 10.11. 694 §).

Päijänne-suunnitelma. Kaupunginvaltuusto teki 29.1.1969 periaatepäätöksen tie- ja vesirakennushallituksen laatiman, Helsingin alueen vedenhankintaa koskevan yleissuunnitelman pohjalta kaupungin osallistumisesta Päijänne-hankkeeseen. Hankkeen toteuttamiseksi Helsingin kaupunginhallitus, tie- ja vesirakennushallitus, Espoon kauppalanhaili-

tus ja Helsingin maalaiskunnan kunnanhallitus olivat yhdessä hakeneet Itä- ja Länsi-Suomen vesioikeuksilta lupaa veden ottamiseksi Päijänteestä ja tunnelin rakentamiseksi Päijänteen ja Silvolan välille. Luvan saannin nopeuttamiseksi oli eri osapuolten kanssa neuvoteltu ja hankittu sitoumuksia. Tärkeimmäksi kysymykseksi oli todettu Kymijoessa toimiville vesivoimalaitoksille aiheutuvan vesivoiman menetyksen korvaaminen, jonka johdosta kullekin voimalaitokselle oli tarkoitus toimittaa sähköä erikseen tehtävän sopimuksen mukaisesti. Korvaussähkön toimittamisesta vastaisivat Päijänne -tunnelin hyväksikäyttäjät ottamiensa vesimäärien suhteessa. Näiden kuntien tuli aikanaan sopia jonkin sähköyhtiön kanssa korvaussähkön toimittamisesta Kymijoen voimalaitoksille.

Neuvottelut vesivoimakorvauksista aloitettiin tie- ja vesirakennushallituksen johdolla. Tunnelin käyttöä varten suunniteltiin muodostettavaksi yhteisö, jonka jäseninä olisivat sekä kunnat että valtio. Varsinainen sopimus suunniteltiin laadittavaksi tämän aikanaan perustettavan yhteisön ja voimalaitosyhtiöiden kesken siten, että voimalaitosyhtiöiltä saataisiin suostumus veden ottamiseen ja sitoumus korvaussähkön vastaanottamiseen tietyn ehdoin. Käytyjen sopimusneuvottelujen tuloksena toimitettiin kaupungin vesilaitokselle 30.12.1970 voimalaitosyhtiöiden allekirjoittama seuraava suostumus:

S u o s t u m u s

Allekirjoittaneet yhtiöt, jäljempänä Yhtiöt, suostuvat osaltaan siihen, että Päijänteestä saadaan johtaa vettä Helsingin seudulle Yhtiöille siitä aiheutuvasta vesivoiman menetyksestä huolimatta sekä sitoutuvat tekemään molempia osapuolia velvoittavan sopimuksen Helsingin seudun vedenhankintaa varten muodostettavan yhteisön, jäljempänä Yhteisö, kanssa sanotun veden johtamisesta Päijänteestä Helsingin seudulle Yhtiöille ai-

1. Kaupunginvaltuusto

heutuvan vesivoiman menetyksen korvaamisesta seuraavien ehtojen mukaisesti.

1. Päijänteestä johdetaan vettä Helsingin seudun käyttöön periaatteessa tie- ja vesirakennushallituksen laatiman, v. 1968 valmistuneen yleissuunnitelman perusteella ja vesioikeuden asiasta aikaan antaman lupapäätöksen mukaisesti. Johdettavan vesimäärän kuukausikeskiarvo saa olla korkeintaan $13 \text{ m}^3/\text{sek}$.

2. Veden johtamisesta Yhtiöiden omistamille, Kymijoessa sijaitseville vesivoimalaitoksille aiheutuva vesivoiman menetys korvataan toimittamalla jäljempänä 5 kohdan mukaan laskettu sähkömäärä kunkin voimalaitoksen kytkinasemalle, ellei toisin sovita.

Mikäli sopimuksen tekohetkellä käytössä olevien voimalaitoksien koneisto kokonaan tai osittain ei ole varustettu sähkögeneraattoreilla, ts. koneisto kehittää mekaanista voimaa (esim. turpiineihin kytketyt hiomakoneet), ja Kymijoen vesimäärä on pienempi kuin näihin tuotantokoneisiin kytkettyjen vesiturpiinien käyttämä vesimäärä, korvaa Yhteisö ne lisäkustannukset, jotka ao. voimalaitos kärsii hankkimalla Helsingin seudun käyttöön johdetun vesimäärän takia syntyneen tuotantovajauksen muualta. Korvauksen suuruudesta sovitaan joka kerta erikseen.

3. Korvaussähkön määrä mitataan edellä tarkoitettussa toimituspaikassa, ellei toisin sovita.

4. Jos Kymijoen todellinen virtaama on ao. voimalaitoksessa suurempi kuin sen koneistojen kapasiteetti, ei tälle voimalaitokselle anneta korvaussähköä siltä ajalta.

5. Korvaussähköä toimitetaan tasaisella teholla, ellei toisin erikseen sovita. Teho lasketaan Yhtiöiden omistamien voimalaitosten putouskorkeuksien ja Helsingin seudun käyttöön johdetun vesimäärän mukaisesti.

Voimalaitoksien putouskorkeudella tarkoitetaan tässä yhteydessä voimalaitoksen samanaikaisten ylä- ja alaveden korkeuksien erotusten kuukausikeskiarvoa.

Korvausteho kilowatteina lasketaan liitteessä 2 esitetyillä kaavoilla.

Kertoimelle n käytetään arvoa 8.2. Se tarkistetaan kuitenkin toisen osapuolen esittäessä riittävät perustelut tarkistamiseen. Tarkistuksen, mistä aiheutuvista kustannuksista vastaa Yhteisö, suorittajan valitsevat molemmat osapuolet yhteisesti. Tarkistus suoritetaan määrittämällä ko. voimalaitoksen kokonaishyötysuhde eri virtaamille ja putouskorkeuksille. Tarkistettuna kertoimen n arvona käytetään ko. kuukauden keskivirtaamaa ja keskimääräistä putouskorkeutta vastaavaa kertoimen n arvoa.

Keskivirtaamia ja keskimääräisiä putouskorkeuksia laskettaessa ei oteta huomioon niitä vuorokausia, jolloin ko. voimalaitoksella on ollut ohijuoksutusta.

6. Mikäli jonkin voimalaitoksen omistava yhtiö omistaa tai sillä on käyttöoikeus vain osaan tämän voimalaitoksen käyttämästä vesivoimasta, suorittaa Yhteisö tämän voimalaitoksen omistajalle edellä esitetyn mukaisen korvauksen menetetyistä vesivoimasta vain omistussuhteen tai käyttöoikeuden perusteella tälle voimalaitokselle kuuluvan virtaaman pienentymisestä.

Mikäli jonkin Yhtiön omistama vesiosuus eri sopimuksella jalostetaan toisen omistamassa voimalaitoksessa, korvataan menetetty sähkö myöskin tässä tapauksessa sanottujen sopimuksien mukaisesti.

7. Jos Yhtiöiden omistamien voimalaitosten tehoa muutetaan tai jos Yhtiöt ottavat käyttöön omistamaansa nyt rakentamatonta vesivoimaa Kymijoessa, lasketaan korvausenergian ja tehon määrä uuden tai uusitun laitoksen putouskorkeuden ja rakennusvesimäärän mukaan.

8. Päijänteestä vedenhankintaan johdettava vesimäärä on lupapäätöksen määräämissä rajoissa pyrittävä pitämään tasaisena.

9. Johdettava vesimäärä on mitattava sopimuspuolten hyväksymällä tavalla. Johdetusta vesimäärästä on pidettävä kirjaa, ja se

on ilmoitettava kuukausittain seuraavan kuukauden 5. päivään mennessä voimalaitosyhtiöiden muodostamalle Päijänteen Säännöstelytoimikunnalle tai vastaavalle yhteistyöelimelle, Päijänteen säännöstelyn hoitajalle sekä vesihallituksen hydrologian toimistolle. Samassa yhteydessä on ilmoitettava arvio seuraavan kuukauden aikana johdettavasta vesimäärästä. Mittauksesta ja kirjanpidosta aiheutuvat kustannukset suorittaa Yhteisö. Voimalaitosyhtiöiden muodostamalla Päijänteen Säännöstelytoimikunnalla tai vastaavalla yhteistyöelimellä on oikeus tarkistaa johdettavan vesimäärän mittausta.

10. Edellisessä kohdassa ilmoitettujen vesimäärien ja todellisten putouskorkeuksien perusteella lasketaan 5 kohdan mukaisesti korvaussähkön määrät kuukausittain. Sähkö toimitetaan arviolaskelman mukaisesti. Arviossa syntynyt virheellisyys sekä 4 kohdasta mahdollisesti johtuva vähennys otetaan huomioon seuraavan kuukauden aikana.

11. Sopimusta tulkittaessa mahdollisesti syntyvät erimielisyydet annetaan vesihallituksen hydrologian toimiston johtajan ratkaistavaksi. Mikäli hänen ratkaisunsa ei tyydytä, annetaan asia välimiesoikeudelle, johon kumpikin osapuoli valitsee jäsenen. Erimielisyys voidaan saattaa myös suoraan välimiesoikeuden tai asianomaisen alioikeuden ratkaistavaksi jommankumman osapuolen vaatimuksesta. Välimiesmenettelyssä noudatetaan sitä, mikä siitä on erikseen säädetty, kuitenkin niin, että kumpikin osapuoli vastaa itse nimeämänsä jäsenen palkkiosta.

Tämä suostumus ja sitoumus on voimassa edellyttäen, että Helsingin seudun vedenhankintaa varten muodostettavan Yhteisön jäseniksi tulevat kunnat sitoutuvat hyväksymään sen sopimuksen, jonka sanottu Yhteisö edellä olevien suostumusehtojen mukaisesti tekee Yhtiöiden kanssa veden johtamisesta Päijänteestä Helsingin seudulle Yhtiöille aiheutuvan vesivoiman menetyksen korvaamisesta tai, mikäli sanottua Yhteisöä ei perusteta, sitoutuvat hyödynsaajina yhteisvas-

tuullisesti vastaamaan tässä suostumuksessa tarkoitettun vesivoiman menetyksen korvaamisesta.

Tämä suostumus on laadittu kahtena samanaikaisena pääkappaleena, joista toinen jää Päijänteen Säännöstelytoimikunnan ja toinen Helsingin seudun vedenhankintaa varten muodostettavan yhtiön haltuun. Lisäksi on jokaiselle Yhtiöistä toimitettu oikeaksi todistettu jäljennös suostumuksesta. Suostumuksen ovat allekirjoittaneet Mankala Oy, Myllykosken Paperitehdas Oy, A. Ahlström Oy, Ab Stockfors, Enso-Gutzeit Oy, Kymin Osakeyhtiö, Tampella Oy, Ahvionkoski Oy ja Abborfors Oy. Suostumus tulee sitoumuksena voimaan, kun Päijänne-hankkeen perustajakunnat yhteisön osakkaina antavat hyväksyvän vastasitoumuksen. Kaupunginvaltuusto päätti, että Helsingin kaupungin puolesta annetaan Espoon kauppalan ja Helsingin maalaiskunnan kanssa yhteinen, teollisuuslaitosten lautakunnan 2.2.1971 esittämän mukainen vastasitoumus em. voimalaitosyhtiöiden antamalle suostumukselle veden johtamiseen Päijänteestä liittyvistä Kymijoen vesivoimakorvauksista. Samalla kaupunginvaltuusto oikeutti kaupunginhallituksen kaupungin osalta tekemään lopullisen vesivoimakorvaussopimuksen ja jättämään sen vesioikeudelle yhteissopimuksena muiden kolmisopimuskuntien kanssa (7.4. 248 §).

K a a s u l a i t o s

Kaasulaitoksen v:n 1971 toimintasuunnitelman muuttaminen. Kaasulaitoksen kertomusvuoden talousarvio perustui tuotantosuunnitelmaan, jonka mukaan laitos toimisi täysitehoisessa koksien tuotannossa ja kaasua valmistettaisiin kivihiiliraaka-aineesta kesäkuuhun asti. Tällöin otettaisiin käyttöön uusi öljynkaasutuslaitteisto ja hiililaitos pysäytettäisiin. Uuden tuotantolaitoksen käyttöönotto oli tarkoitus aloittaa kertomusvuoden tammikuussa. Vuoden 1969 alusta vallinneen

korkeasuhdanteen johdosta oli kotimaisella terästeollisuudella ollut jatkuvia vaikeuksia saada riittävästi koksia ulkomailta. Tämän johdosta kauppa- ja teollisuusministeriö oli v:n 1969 lopulla tiedustellut, minkälaisia mahdollisuuksia olisi kaksin tuotannon jatkamiseen. Vaikeasta maailmanmarkkinatilanteesta huolimatta kaasulaitoksen onnistui ostaa koksihiltä koko v:n 1971 toimintaa vastaava määrä. Tällöin päätettiin hiililaitoksen toimintaa jatkaa, koska kotimaisella terästeollisuudella oli puute koksista. Öljy-kaasulaitteiston toimittajan kanssa käydyissä neuvotteluissa päätettiin laitteisto ottaa koekäyttöön vasta vuoden kuluttua. Nämä toimenpiteet aiheuttaisivat lisäkustannuksia, jotka olisi otettava huomioon kaasulaitoksen varsinaisina menoina v. 1971. Öljynkaasulaitteiston vuosipoisto olisi tehtävä, vaikkei laitosta käytettäisikään. Lisäksi olisi öljynkaasulaitteiston säilytyksestä aiheutuvien mahdollisten riskitekijöiden vuoksi tehtävä ylimääräinen poisto. Kaupunginvaltuusto oikeutti kaasulaitoksen ylittämään v:n 1971 talousarvion jäljempänä mainittuja määrärahoja seuraavasti: Kaasun ja kaksin valmistus 12 463 000 mk, kaasun puhdistus 218 000 mk, myynti 61 000 mk ja kaksin käsittely 203 000 mk. Samalla kaupunginvaltuusto oikeutti kaasulaitoksen suorittamaan öljynkaasutuslaitteistosta 15 v:n normaalipoistoaikaa vastaavan vuosipoiston lisäksi 1 500 000 mk:n ylimääräisen poiston v. 1971 (24.3. 232 §).

Liikennelaitos

Eräiden työntekijäin sijoittamista poikkeukselliseen eläkeikäryhmään koskeva esitys. Kaupunginvaltuusto päätti esittää kunnalliselle eläkelaitokselle, että liikennelaitoksen raitiovaunuhuollon vuorotyötä kaksi viikkoa päivä- ja yhden viikon yötyötä suorittava henkilökunta kunnallisen eläkelaitoksen eläkesäännön 16 §:n 7 mom:n nojalla sijoitettaisiin

58 ikävuotta edellyttävään poikkeukselliseen eläkeikäryhmään (24.3. 229 §).

Liikennelaitokseen perustettavan ammattioppilaitoksen perustamissuunnitelma. Kaupunginvaltuusto oli päättänyt v. 1967 (s. 122), että liikennelaitokseen saadaan perustaa Helsingin kaupungin liikenneopisto-niminen ammattioppilaitos ja että sitä varten hyväksytään liikennelaitoksen lautakunnan esittämä perustamissuunnitelma. Samalla kaupunginvaltuusto pyysi valtioneuvostolta perustamissuunnitelman hyväksymistä ja valtionavun saamista opiston toiminnan tukemista varten. Kauppa- ja teollisuusministeriö palautti sittemmin esityksen pyytäen kaupungin ilmoitusta siitä, hyväksyisikö kaupunki ammattikasvatushallituksen perustamissuunnitelmaan esittämät muutokset. Kaupunginvaltuusto ilmoitti 17.4. 1968 hyväksyvänsä perustamissuunnitelmaan tehdyt muutokset. Ammattikasvatushallinnon siirryttyä 1.7.1968 opetusministeriön alaisuuteen oli koulun perustamisesta käyty neuvotteluja opetusministeriössä. Tällöin oli ilmennyt, ettei valtioneuvosto tulisi hyväksymään perustamissuunnitelmaa muutetussakaan muodossa, koska siihen sisältyi mm. yksinomaan Helsingin kaupungin liikennelaitoksen tarvetta palveleva raitiovaununkuljettajien koulutus. Lisäksi olisi suunnitelmasta poistettava linja-autonkuljettajien ajo-opetus, mikä tieliikennelain mukaan edellyttää eri lupaa autokoulun pitämiseen. Oppilaitoksen nimi olisi myös ministeriön toivomuksesta muutettava Helsingin kaupungin liikennelaitoksen ammattikouluksi, koska opetus olisi pääasiallisesti liikennelaitoksen teknillistä ammattiopetusta. Liikennehenkilökunnan koulutus tapahtuisi ammattikoulun puitteissa kurssimuotoisena. Kaupunginvaltuusto päätti esittää opetusministeriölle, että Helsingin kaupungin liikennelaitokseen perustettavan ammattioppilaitoksen perustamissuunnitelma hyväksyttäisiin liikennelaitoksen lautakunnan 12.1.1971 tekemän esityksen mukaisena (10.3. 186 §).

Nivelraitiovaunujen tilaaminen. Kaupunginvaltuusto oikeutti liikennelaitoksen tilaamaan kertomusvuoden aikana valtuuston v. 1970 tehdyssä päätöksessä edellytetyjen 25 nivelraitiovaunun lisäksi 15 nivelraitiovaunua (10.3. 185 §).

Linja-autojen tilaaminen. Liikennetarpeen lisääntymisen vuoksi kaupunginvaltuusto oikeutti liikennelaitoksen tilaamaan kertomusvuoden aikana 60 v. 1972 toimitettavaa linja-autoa. Lisäksi kaupunginvaltuusto kehotti kaupunginhallitusta ryhtymään kiireellisiin toimenpiteisiin poikittaisytteyksiä parantamiseksi kaupungin alueella. Uusien linja-autojen tilaukset olisi mahdollisuuksien mukaan keskitettävä kotimaahan (9.6. 407 §).

Autolinjojen n:o 55 ja 19 jatkamista koskessa aloitteessaan huomauttivat vt Pekka Vennamo ym., että Jätkäsaarella työskentelevät joutuvat vaihtamaan vaunua tai bussia kaksi jopa kolmekin kertaa työmatkoillaan. Aloitteentekijät ehdottivat, että Jätkäsaarella työskentelevien saattamiseksi tasaveroisiksi muihin kaupunkilaisiin verrattuna kaupunginhallitusta kehoitettaisiin kiireellisesti ryhtymään toimenpiteisiin joko bussilinjan n:o 55 jatkamiseksi Jätkäsaareen nykyisen linjan n:o 19 mukaisesti, tai vaihtoehtoisesti jatkamaan linjaa n:o 19 ainakin Asema-aukiolle saakka.

Satamalautakunnan, liikennelaitoksen lautakunnan ja kaupunkisuunnittelulautakunnan annettua asiasta lausuntonsa kaupunginhallitus ilmoitti tehneensä 23.8. maistraatille esityksen linjan n:o 55 jatkamisesta liikennelaitoksen lautakunnan esityksen mukaisesti kulkemaan tungosaikoina Jätkäsaareen sekä linjan n:o 19, Marian sairaala-Jätkäsaari, lopettamisesta. Kaupunginvaltuusto katsoi edellä olevan riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (29.9. 592 §).

Kaupungin erilaisten palvelumuotojen ulottamista koskemaan myös vuoro-, iltaja yötyötä tekeviä koskeva aloite, ks. huoltotoimi.

Kuulovikaisten lastentarhalasten ja kansakoululaisten kuljetuskysymyksestä tekivät vt

Zilliacus ym. aloitteen v. 1970. Aloitteessa mainittiin, että kolmessa lastentarhassa on erikoisosastot kuulovammaisia varten. Kuulovammaisia lapsia varten on n. 30 lastentarhaa paikkaa ja lisäksi tulee vuosittain n. 10 kuulovammaista lasta kansakoulujen ensimmäiselle luokalle. Vanhempien taloudellisten vaikeuksien vuoksi joutuvat nämä lapset usein tekemään pitkän ja hankalan koulumatkan yksin alttiina monenlaisille vaaroille. Lasten saatto-ongelmien helpottamiseksi olisi lasta saattavalle henkilölle myönnettävä matkaavustusta tai myönnettävä vapaakortti liikennelaitoksen linjoille. Aloitteentekijät esittivät, että kaupunginhallitusta kehoitettaisiin ryhtymään kiireellisiin toimenpiteisiin selvittääkseen kuulovammaisten lasten saattokysymyksen.

Liikennelaitoksen lautakunta mainitsi, että kaupunginhallituksen v. 1962 vahvistamien perusteiden mukaan myönnetään kuuroinvalidille, joiden haitta-aste on 100 %, 10 matkan alennussarjalippuja enintään 100 matkaa varten kuukaudessa. Huonossa taloudellisessa asemassa oleville kansakoululaisille jaetaan koulusta vapaakertalippuja. Näillä lipuilla matkustavalla koululaisella voi olla saattaja mukanaan, mutta tällöin tulee saattajalla itsellään olla koululaisille myönnettävä vapaakertalippu, johon on leimattu »Saattaja-Ledsagaren». Lastentarhoissa käyvien kuulovammaisten lasten saattajat eivät siis nykyisten määräysten mukaan voi saada matka-avustusta. Liikennelaitos oli asettanut työryhmän tutkimaan invalidien haitta-aste-luokitusta ym. siihen liittyviä seikkoja. Kuulovammaisten lasten saattokysymys olisi taroituksenmukaisinta jättää tämän työryhmän harkittavaksi.

Kaupunginhallitus ilmoitti asettaneensa 7.12.1970 komitean tutkimaan invalidien vapaa- ja alennuslippujen myöntämisperusteissa olevia epäkohtia sekä tekemään esityksen ko. perusteiden muuttamiseksi. Tämän komitean tulisi työssään ottaa huomioon myös aloitteessa esitetyt näkökohdat. Val-

1. Kaupunginvaltuusto

tuusto katsoi eo. lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (13.1. 37 §).

Liikuntavammaisten kuljetuksen parantamisesta v. 1970 tehdyssä vt Rahkamon ym. aloitteessa kiinnitettiin huomiota siihen, että nykyaikainen kaupunkisuunnittelu tunneleineen, siltoineen ja eri kerroksissa tapahtuvine toimintoineen on huomattavasti vaikeuttanut liikuntavammaisten kulkemista. Heidän liikkumisensa helpottamiseksi olisi selvitettävä itsekunkin liikkumistarve, ajoneuvomahdollisuudet, taloudelliset tekijät jne. Ulkoilla on liikuntavammaisten kuljettaminen annettu taksiliikenteen tehtäväksi, koska se muodostuu jo olemassa olevasta organisaatiosta, joka toimii ympäri vuorokauden. Tällöin ei tarvita erillisiä kuljettajia tai muuta henkilökuntaa ja rahastus tapahtuu taksumittarin avulla, joten hallintokustannukset ovat vähäiset. Aloitteentekijät ehdottivat, että kaupunginhallitus selvittäisi liikuntavammaisten määrän Helsingissä ja ryhtyisi neuvottelemaan mahdollisuuksista järjestää heidän kuljetuksensa kaupungin kustannuksella taksiliikenteen avulla. Tarvittaessa olisi vaikeavammaisten kuljettamista varten hankittava erikoiskulkuneuvo.

Kaupunginhallitus totesi, että käsiteltäessä 15.10.1969 vt Leivo-Larssonin aloitetta vaikeavammaisten kuljetusmahdollisuuksien parantamisesta yleisissä kulkuneuvoissa kaupunginvaltuusto oli kehottanut kaupunginhallitusta tutkituttamaan, paljonko Helsingissä oli sellaisia invalideja, joiden vuoksi olisi ryhdyttävä erityistoimenpiteisiin heidän liikkumismahdollisuuksiensa parantamiseksi. Samalla kaupunginhallitus päätti esittää Suomen Kaupunkiliiton hallitukselle harkittavaksi sellaisiin toimenpiteisiin ryhtymistä, että invalidihuoltolain ja kuntoutuksen yhteydessä otettaisiin huomioon vaikeavammaisten invalidien erityiskuljetusten tarkoituksenmukainen järjestäminen.

Liikennelaitoksen lautakunta totesi, että invalidien kuljetuskysymystä oli käsitelty

useaan kertaan kaupungin eri elimissä. Muiden invalidiryhmien, paitsi pyörätuolipotilaiden erikoiskuljetus oli nykyään tyydyttävästi hoidettu. Lautakunta katsoi, että aloitteessa ehdotetun, suuren ja aikaa vievän tutkimuksen suorittaminen olisi tarpeetonta. Jos vaikeavammaisten, varsinkin pyörätuolipotilaiden, erityiskuljetusmahdollisuuksia pitäisi parantaa, olisi tarkoitusta varten valmistettava erikoisrakenteiset autot. Näiden autojen hoito ja kuljetusten järjestäminen sopisivat parhaiten palolaitokselle, joka on erikoistunut tilausliikennetyypiseen erikoiskuljetukseen. Liikennelaitos esitti, että v:ksi 1972 varattaisiin palolaitokselle määrärahat kahden tällaiseen kuljetukseen tarvittavan pienoislinja-auton hankkimiseen. Kuljetushenkilöstönä voitaisiin mahdollisesti käyttää niitä linja-autonkuljettajia, jotka eivät voi olla vakinaisessa linjapalvelussa. Liikennelaitos olisi myös valmis avustamaan autojen suunnittelussa ja hankinnassa.

Palolaitos katsoi, että ko. kuljetustoiminta soveltuu palolaitoksen hoidettavaksi. Liikuntavammaisten kuljetustoiminnan aloittaminen edellyttää kuitenkin tarvittavan henkilökunnan palkkaamista ja kaluston hankkimista laitokselle. Tilausten vastaanottaminen sekä autojen toiminnan johtaminen voitaisiin hoitaa tulevan keskuspalloaseman hälytyskeskuksesta.

Kaupunginhallitus ilmoitti valtuuston asiasta tekemän päätöksen täytäntöönpanon yhteydessä kehottavansa palolautakuntaa tekemään esityksen toiminnan aloittamiseen tarvittavien pienoislinja-autojen hankintaan sekä toimintaan muutoin tarvittavan määrärahan myöntämisestä. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (1.9. 527 §).

Ilmaisen kuljetuksen järjestämisestä hoitokoteihin v. 1970 tekemässään aloitteessa mainitsi vt Leivo-Larsson mm., että vanhenevan ihmisen on usein vaikea liikkua ja häneltä saattaa puuttua aloitekykyä lähteä tapamaan omaisiaan ja ystäviään, mikäli matka

on pitkä ja mutkikas. Matkustaminen on myös kustannuskysymys. Tämän vuoksi lapset tai ystäväkään eivät tule käyneeksi tapaamassa hoitokodeissa olevia vanhoja omaisiaan niin usein kuin he muuten sen tekisivät. Aloitteentekijä ehdotti, että kaupunginhallitus valmistaisi kaupunginvaltuustolle esityksen, niin että liikennelaitoksen kanssa sovittaisiin sellaisesta järjestelystä, joka tekisi mahdolliseksi järjestää määräpäivinä ilmaisen kuljetuksen suurehkoihin hoitokoteihin. Pienemmissä laitoksissa oleville olisi pyrittävä varaamaan vapaalippuja sekä hoidokkien että heidän omaistensa kuljetusta varten.

Liikennelaitoksen lautakunta totesi normaalin joukkoliikenneverkon tarjoavan monipuoliset yhteydet ja olevan aina käytettävissä. Linja-autoissa ja raitiovaunuissa on kohtuullisesti tilaa muulloin kuin ruuhka-aikoina. Lisäksi on vaunuissa varattu invalideille ja vanhuksille 2-4 istumapaikkaa. Joukkokuljetusliikenteen maksut ovat niin alhaiset, ettei niillä matkustaminen voine olla kustannuskysymys, ei ainakaan vanhuk-
sia tapaamaan tuleville omaisille. Liikennelaitos voisi kyllä järjestää erikoiskuljetuksia, mutta ne olisi korvattava laitokselle.

Huoltolaitosten johtaja Arvo Paasivuori huomautti lausunnossaan, että vanhusten huoltolaitoksissa, vanhainkodeissa ja sairauskodeissa hoidettaville kustannetaan harkinnan mukaan matkoja yleisissä kulkuvälineissä mm. omaisten luona käyntiä varten. Hoidettavilla on myös käyttövaroja sekä usealla myös uuterausrahoja, joita he voivat käyttää matkakustannuksiinsa. Hirvihaaran vanhainkoti on etäisen sijaintinsa johdosta josain määrin erikoisasemassa. Siellä hoidettaville on annettu vuosittain neljä vapaata matkaa omaisten luo, elleivät he ole rikkomusten takia tätä etuisuutta menettäneet.

Koska vanhusten huoltolaitokset sijaitsevat eri puolilla kaupunkia, tuottaisi erityisten määräpäivinä suoritettavien ilmaisten kuljetusten järjestely vaikeuksia, kun myös

omaiset asuvat hajallaan kaupungin alueella tai sen ulkopuolella. Koska kaupunginhallituksen asettamat kaksi alennuslipputoimikuntaa vielä jatkavat työtään, aloitteen ei lautakunnan mielestä tulisi antaa aiheutta toimenpiteisiin. Kaupunginhallitus ilmoitti, että toimikunta, joka oli selvittänyt kysymystä kansaneläkkeen tukiosan ja vanhuudentuen sekä tukilisän saajien liittämistä liikennelaitoksen alennuslippujen saajien piiriin, oli jättänyt mietintönsä kesäkuussa 1971. Asia tulisi lähiaikoina käsiteltäväksi. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (1.9. 526 §).

Suomenlinnan liikenne. Suomenlinnakomitea oli v. 1969 valmistuneessa mietinnössään ehdottanut mm., että ryhdyttäisiin toimenpiteisiin Suomenlinnan elävöittämiseksi, mikä edellyttäisi osaltaan saariryhmän ja mantereen välisten liikenneolosuhteiden tehostamista. Myöskin saaren asukkaat ja Suomenlinnassa työssä käyvät henkilöt olivat useaan otteeseen pyytäneet Suomenlinnan liikenneolojen ja tariffien saattamista yhdenverta-
siksi kaupungin muiden alueiden kanssa, kuitenkin niin, ettei saaren erikoisasema historiallisesti arvokkaana alueena muuttaisi luonnettaan.

Suomenlinnan liikennettä on hoitanut Suomenlinnan Liikenne Oy, jonka suurimpana osakkaana on Helsingin kaupunki sekä muina osakkeenomistajina Valmet Oy, puolustusministeriö ja Suomen Matkailuliitto. Kaupunginvaltuusto oikeutti liikennelaitoksen tekemään Suomenlinnan Liikenne Oy:n kanssa sopimuksen siitä,

1) että Suomenlinnan Liikenne Oy tehostaa liikennettään niin, että se jatkuu noin tunnin vuorotiheydellä ja siten, että viimeinen liikennevuoro mantereelta Suomenlinnaan lähtee n. 01.40,

2) että Suomenlinnan Liikenne Oy ottaa käyttöön liikenteessään liikennelaitoksen matkaliput hintoineen ja tariffimääräyksineen sekä

3) että kaupunki puolestaan korvaa Suo-

1. Kaupunginvaltuusto

menlinnan Liikenne Oy:lle sopimuksesta yhtiölle aiheutuvat tulon vähennykset ja lisäkustannukset.

Kaupunginhallitus oikeutettiin kaupungin puolesta hyväksymään sopimuksen sanamuoto ja sopimukseen tehtävät pienehköt muutokset (21.4. 278 §).

Suomenlinnan liikenneyhteyksien parantamisesta olivat vtt Korvenheimo ja Pekka Vennamo ym. tehneet v. 1970 aloitteen, joissa kummassakin kiinnitettiin huomiota Suomenlinnan liikenteen seuraaviin epäkohtiin:

vt Korvenheimon ym. aloitteessa huomautettiin mm., että heikkotehoisen kaluston vuoksi oli lauttaliikenne jouduttu talvikausina keskeyttämään varsin pitkäksi aikaa ja oli liikennettä tällöin jouduttu hoitamaan tilapäisjärjestelyin, jopa pelkästään jalankulkuväylän avulla. Lauttavuorojen välit, tunnista kahteen tuntiin, olivat liian pitkät huomioon ottaen sen, että kyseessä oli kaupungin sisäinen liikenne ja ainoa mahdollinen kulkuväline. Lautalta ei myöskään ollut vaihto-oikeutta kaupungin muihin julkisiin liikennevälineisiin. Aloitteentekijät esittivät, että olisi kiireellisesti asetettava erillinen, asiantuntijoista kokoonpantu työryhmä tai toimikunta tutkimaan ko. liikennekysymystä ja tekemään ehdotus nykyisten heikkojen liikenneolojen parantamiseksi sekä niiden kehittämiseksi vastaisuutta ajatellen.

Vt Pekka Vennamo ym. esittivät aloitteen, että kaupunginhallitus velvoitettaisiin kiireellisesti selvittämään:

1) minkälaiset mahdollisuudet olisi hankkia Suomenlinnan Liikenne Oy:n koko osakekanta kaupungille.

2) Suomenlinnan liikenteen liittäminen ja alistaminen kaupungin liikennelaitokselle ja

3) Helsingin ja Suomenlinnan liikenteen parantamista tarkoittavat toimenpiteet siten, että liikenne voitaisiin aloittaa aamulla entistä aikaisemmin ja jatkaa sitä illalla entistä kauemmin, että liikenne voitaisiin liittää kaupungin yleistariffiin siirto-oikeuksin ja liikennemaksut hinnoittaa esim. I liikenne-

vyöhykkeen mukaisesti ja että vuoroja lisätäisiin niin, että niitä olisi kolme tunnissa.

Liikennelaitoksen lautakunta puolsi Suomenlinnan ja kaupungin välisen liikenteen ottamista kaupungin hoidettavaksi. Kun kaupungin päättävät elimet tulevat käsittelemään v. 1969 valmistunutta Suomenlinnakomitean mietintöä, ratkaistaneen myös Suomenlinnan liikenneolojen kehittämistä koskeva kysymys. Ennen mainitun mietinnön käsittelyä ei olisi tarkoituksenmukaista asettaa erillistä työryhmää tai toimikuntaa asiaa käsittelemään. Lautakunta esitti, että ko. liikenteen hoitamista kehitettäisiin Suomenlinnakomitean mietinnön ja liikennelaitoksen lautakunnan siitä antaman lausunnon mukaisesti. Kaupunginhallitus viittasi edellä Suomenlinnan liikenneolosuhteiden parantamisesta esitettyihin toimenpiteisiin. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteiden johdosta (21.4. 281, 282 §).

Metrotoimisto

Metron keskustalinjaus. Metrotoimikunta oli suorittanut tutkimuksen niiden kysymysten mahdollisimman perinpohjaiseksi selvittämiseksi, jotka vaikuttavat metron linjaukseen keskustassa. Samaten oli suoritettu raiteliikenteen perusverkon tarkistustyö. Kaupunginvaltuuston v. 1969 tekemän päätöksen perusteella toimikunta oli aloittanut metrosuutta Kamppi-Puotinharju koskevan osan suunnittelu- ja rakentamistyöt. Koerataosuuden rakentamistyön lisäksi oli käynnistetty mm. Hakaniemen työtunnelin ja Junatien tunneliliittymän rakennustyöt ja kertomusvuoden syksyllä oli tarkoitus aloittaa Kuloosaaren metrosiltatyö. Kaupunginvaltuusto päätti, että ensimmäisessä rakennusvaiheessa rakennetaan metron keskustaosuus välillä Hakaniemi-Kamppi käyttäen ohjeena kaupunginhallituksen mietinnön n:o 4 liitteen 1 g mukaista pohjoisempaa metrolinjaa siten täydennettynä, että Hakaniemen ja rautatie-

aseman välille rakennetaan metroasema. Lisäksi kaupunginvaltuusto hyväksyi seuraavat kaksi toivomuspontta:

Hyväksyessään metron linjauksen välillä Kamppi–Puotinharju kaupunginvaltuusto edellyttää, ettei muun julkisen liikenteen kehittäminen joudu tämän päätöksen vuoksi vaarannetuksi, vaan tulee julkista liikennettä edelleen kehittää mm. lisäämällä tarvittaessa vuorotiheyksiä nykyisillä linjoilla sekä tarvittaessa perustaa uusia linjoja.

Kaupunginhallitusta kehoitetaan kiireellisesti selvittämään kaupungin mahdollisuudet pitkäaikaisen ulkomaisen lainan saamiseen metron rakentamista varten (24.6. 476 §, khn mtö n:o 4).

Keskustan eräiden metrolinjojen vaihtoehtojen tutkimisesta tekivät vt Korvenheimo ym. aloitteen v. 1970. Aloitteessa huomautettiin, että Keskustan maankäytön ja metron suunnittelutyötä tehtäessä oli ilmennyt tekijöitä, joita ei ollut voitu ottaa huomioon metro päätöstä edeltäneessä tutkimus- ja suunnittelutyössä. Muun muassa oli ilmennyt seikkoja, jotka puolsivat metrolinjan suuntaamista Kaivokadun asemalta kaakkoon Esplanadin–Kauppatorin kautta. Tämän vuoksi aloitteentekijät olivat ehdottaneet, että valtuusto kehottaisi kaupunginhallitusta antamaan metrotoimiston ja kaupunkisuunnitteluviraston tehtäväksi suunnitella ja tutkia yksityiskohtaisesti ja perusteellisesti ns. Esplanadin vaihtoehto ottaen huomioon teknilliset seikat ja liikenteellinen palvelu vastaavalla tavalla syvämetrona kuin perusvaihtoehto ja ns. Sokos vaihtoehto sekä vertailla näitä kolmea linjausta keskenään. Tulokset tulisi saattaa valtuuston käsiteltäväksi.

Metrotoimikunnan ja kaupunkisuunnittelulautakunnan aloitteen johdosta antamat lausunnot sekä kaupunginhallituksen kannanotto asiaan sisältyvät metron keskustalinjausta koskevaan kaupunginhallituksen mietintöön n:o 4. Kaupunginvaltuusto katsoi em. lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (24.6. 477 §).

Merkittiin tiedoksi, että korkein hallinto-oikeus oli 8.3. antamassaan päätöksessä katsonut, ettei ollut ollut syytä muuttaa lääninhallituksen päätöstä asiassa, joka koski tekn. Väinö Rokkasen valitusta kaupunginvaltuuston 7.5.1969 tekemästä, metron rakentamista koskevasta päätöksestä (21.4. 270 §, ks. v:n 1970 kert. s. 97.)

Kulosaaren metrosilta. Kaupunginvaltuusto päätti hyväksyä Kulosaaren metrosillan rakennettavaksi sillan sijainnin, kannen alapinnan korkeuden ja sillan jännejaon osalta Insinööri-toimisto Eero Paloheimo & Matti Ollilan 30.9.1970 päivätyn piirustuksen n:o 1 A mukaisesti ja siten, että sillan pituus on n. 410 m ja leveys 9 m (27.1. 57 §).

Metron koeradän rakennustöiden keskeyttämisestä Viikin eritasoristeysalueen pohjoispuolella tekivät vt Pettinen ym. aloitteen v. 1970. Aloitteessa mainittiin mm., että metron rakennustyöt ovat olleet jo jonkin aikaa käynnissä Herttoniemessä ja Viikin eritasoristeysalueella. Urakoitsijoiden kanssa on myös tehty sopimus metron koeradän rakentamisesta Viikin eritasoristeysalueelle ja sen pohjoispuolelle. Ennakkotietojen mukaan tämä koerata, joka on tarkoitettu osaksi lopullista metrorataa, tulee maksamaan n. 5.8 mmk. Itäisten kaupunginosien alakeskuksen sijoituskysymystä tutkiessaan kaupunkisuunnittelulautakunta oli tullut siihen tulokseen, että itäisten kaupunginosien alakeskus tulisi sijoittaa Puotinharjun ja Myllypuron väliselle rakentamattomalle alueelle. Tämä aiheuttaisi metroradän aikaisemmin päätetyn suunnan muuttamisen kulkemaan uuden aluekeskuksen kautta. Suurien hukkainvestointien välttämiseksi olisi metron kaikki rakennustyöt Viikin eritasoristeysalueen pohjoispuolella heti keskeytettävä siihen saakka, kunnes itäisten kaupunginosien alakeskuksen sijoituskysymys metroradän uusine mahdollisine linjauksineen olisi lopullisesti ratkaistu. Metrotoimikunta ilmoitti antamassaan lausunnossa mm., ettei metron koeradän Viikin eritasoristeysalueen pohjoispuolella

1. Kaupunginvaltuusto

olevan osan rakennustyön keskeyttäminen ollut kaupungin kokonaisedun kannalta eikä koeradán koko metrohankkeeseen kohdistuvan ratkaisevan vaikutuksen vuoksi perusteltua. Kaupunginhallitus ilmoitti kaupunkisuunnittelulautakunnan esittäneen marraskuussa 1970,

että itäinen aluekeskus sijoitettaisiin Myllypuron ja Puotinharjun väliselle alueelle,

että itäisten kaupunginosien urheilukeskus sijoitettaisiin valtuuston päätöstä muuttaen aluekeskuksen ja Herttoniemen teollisuusradan väliselle alueelle,

että metrovarikko sijoitettaisiin Herttoniemen teollisuusradan länsipuolelle Vartiokylän teollisuusalueelle ja että metro linjattaisiin varikkoalueen kautta aluekeskukseen,

että aluekeskuksen, urheilupuiston ja metron suunnittelussa periaatteessa noudatettaisiin aluekeskusvaihtoehtoa 5,

että urheilukeskuksen suunnittelu käynnistettäisiin pikaisesti urheilu- ja ulkoilulautakunnan toimesta sekä

että Vartiokylän teollisuusalueen asemakaavaa päätettäisiin muuttaa. Esityksestä oli pyydetty ao. lautakuntien lausunnot. Kun kaikki lausunnot eivät vielä olleet saapuneet, ei kysymystä itäisen aluekeskuksen sijoituksesta ja metron suuntauksen mahdollisesta tarkistamisesta alueella ollut vielä ratkaistu. Kaupunginhallitus katsoi kuitenkin, viitaten metrotoimikunnan lausuntoon, ettei metron koeradán työtä olisi aiheellista keskeyttää. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (10.2. 125 §).

Metrotunnuksen valitsemisesta 21.4. tekevässä aloitteessa huomautti vt Larmola, että metrotunnusta koskevassa kilpailussa sijoituksesta jäänyt ehdotus »Myyrä» oli kaupungin asukkaiden keskuudessa saanut runsaasti kannatusta. Tämän vuoksi olisi kaupunginhallitusta kehotettava tutkimaan, voitaisiinko metrotunnus vahvistaa suunnittelukilpailussa esitetyn »Myyrä»-ehdotuksen mukaiseksi. Metrotoimikunta katsoi, että »Myyrä»-ehdotus, joka julkisuudessa oli saanut huomiota osakseen, ei soveltunut viralliseksi metrotunnukseksi. Kaupunginhallitus ilmoitti päättäneensä 27.9. hyväksyä metrotoimikunnan esityksestä tunnuskilpailun palkintolautakunnan ensimmäiselle palkintosijalle asettaman ehdotuksen »Tunnelissa» metrotunnukseksi. Toimikunta oikeutettiin päättämään tunnuksen yksityiskohtaisista sovelutuksista ja käyttötavoista, joihin sisältyi myös kirjainmerkin mahdollinen käyttö. Kaupunginvaltuusto katsoi lausunnot riittäväksi selvitykseksi aloitteen johdosta (27.10. 670 §).

P u u t a v a r a k e s k u s

Hankinnat. Kaupunginvaltuusto oikeutti puutavarakeskuksen käyttämään kertomusvuoden talousarvioon autotallin, pesu- ja pukuhuoneiden sekä puhdistusaineiden säilytystilojen rakentamiseen puutavarakeskuksen tarpeita varten merkitystä määrärahasta 12 000 mk sahalaiteiden hankkimiseen (15.12. 788 §).

10. Muu liikeluonteinen toiminta

T e u r a s t a m o l a i t o s

Teurastuspalkkioiden korottaminen. Kaupunginvaltuusto päätti korottaa työsuhteisten teurastajien palkkiot 5.4. ja 1.9.1971 lu-

kien 11. pl:n peruspalkan mukaisia tarkistuksia vastaavasti (5.5. 305 §, kunn. as. kok. n:o 77).

Käyttöomaisuus ym. Kaupunginvaltuusto oikeutti teurastamolaitoksen käyttämään v:n